

Крадецъ.

Отъ нѣколко дни крадецъ дебне да се промъкне въ къщата на обущаря Н. Най-послѣ той сполучи да влѣзе и се скри въ зимника.

Въ това сѣмейство има четире чловѣка: баща, майка, синъ и дещеря. Тази вечеръ бащата отиде въ близкото читалище да прочете новитѣ вѣстници, синътъ—при учителя по цигулка, а въ къщи останаха майката и дъщерята.

Скоро всичко утихна и крадецътъ побърза да излѣзе отъ зимника. Бърже се покатери по стълбата и влѣзе въ салона на къщата. Въ салона свѣти нощна малка лампица, та той може да види всички врати и прозорци.

Кражбата се почна отъ салона: на закачалката виси новиятъ балтонъ на обущаря; подъ него на пода сж новитѣ му ластици. Бързо ги нахлу и си каза: „Какъвъ добъръ човѣкъ! — излѣзълъ съ вѣхтия балтонъ, а за мене оставилъ новия!“

Слѣдъ това крадецътъ се опжти къмъ работната стая на обущаря; но тя е затворена и скърца кога се отваря.

Отъ силното скърцане жената се стрѣсна и извика:

„Нима се завърна Никола? Много скоро, другъ пжтъ се бавишъ повече отъ часъ, а сега си идишъ толкова рано, види се, нѣма нови вѣстници“.

Крадецътъ замръзна на мѣстото си отъ тия думи на жената. Но скоро се съвзе и тръгна